

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/36/2019
Identifikačné číslo spisu: 5614010362
Dátum vydania rozhodnutia: 15.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5614010362.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom s predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného T. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 5. marca 2019, sp. zn. 1Tos/20/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. B. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozhodol trestným rozkazom z 28. decembra 2015, sp. zn. 3T/140/2014 tak, že obvineného T. B., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom C. XXX, (ďalej len „obvinený“) uznal za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pričom obvinenému uložil súhrnný trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákon na skúšobnú vo výmere dva roky a dva mesiace. Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní tridsať mesiacov. Súd v rámci zásad ukladania súhrnného trestu postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušil výroky o treste predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí, a to konkrétne rozsudku súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/99/2015 zo dňa 21. októbra 2015 a rozsudku súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/86/2014 zo dňa 1. júna 2018. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 10. marca 2016.

Obvinený T. B. podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 2. marca 2016 podal žiadosť o upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti.

Dňa 1. júna 2016 bola obvinenému T. B. doručená výzva okresného súdu, či naďalej trvá na svojej žiadosti o podmienene upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Obvinený podaním doručeným okresnému súdu oznámil, že netrvá na svojej žiadosti o upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti (č. l. 270).

Podaním doručeným okresnému súdu 5. novembra 2018 obvinený B. požiadal o podmienené upustenie od výkonu trestu zákazu činnosti.

Súd prvého stupňa uznesením z 10. decembra 2018, sp. zn. 3T/140/2014 žiadosť obvineného o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého trestným rozkazom právoplatným 10. marca 2016 zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu obvinený podal sťažnosť podaním doručeným súdu prvého stupňa 30. januára 2019, ktoré označil ako vyjadrenie k uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 10. decembra 2018, sp. zn. 3T/140/2014.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „krajský súd“), na podklade sťažnosti obvineného proti označenému uzneseniu súdu prvého stupňa, uznesením z 5. marca 2019, sp. zn. 1Tos/20/2019 (č.l. 331-337 spisu) zamietol jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako nedôvodnú.

Dňa 9. mája 2019 bolo súdu prvého stupňa doručené dovolanie T. B. zo 6. mája 2019, podané proti uzneseniu krajského súdu označeného v predchádzajúcom odseku, ktoré podal osobne.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K zásadnému porušeniu uvedeného práva došlo podľa názoru obvineného T. B., dňa 1. mája 2014, keď mu bolo fiktívne zadržané vodičské oprávnenie, a to z dôvodu jeho odcudzenia.

Dňa 6. mája 2019 vydal dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši rozhodnutie o zadržaní vodičského oprávnenia. Proti tomu rozhodnutiu sa obvinený odvolal a následne Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline predmetné rozhodnutie zrušilo. Ďalej uviedol, že dôvodom zrušenia bolo pochybenie prvostupňového orgánu. Na svoju obranu sa obvinený viackrát odvolával na ustanovenia zákona o cestnej premávke a Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

Podľa názoru obvineného má začiatok doby zákazu činnosti plynúť od 1. mája 2014, teda v dobe, keď mu bolo odňaté vodičské oprávnenie a nie, až od nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu, teda 10. marca 2016.

Potrebu vodičského oprávnenia vidí obvinený, aj vo vzťahu k hľadaniu si zamestnania, kde je podľa jeho názoru, vodičské oprávnenie veľmi potrebné.

Na základe týchto skutočností obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku, aby zrušil uznesenie Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši z 10. decembra 2018, sp. zn. 3T/140/2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 5. marca 2019, sp. zn. 1Tos/20/2019 a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Úspešné uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľom je podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní

ďalej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací preskúmal vec najskôr v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku predstavuje (pokiaľ Trestný poriadok neustanoví inak) taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým je možné podať dovolanie.

Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie súdu, ktorým vyslovil, že zamieta žiadosť odsúdeného o podmieňané upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného T. B. nie je prípustné, a preto ho najvyšší súd podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.